

DECYZJA KOMISJI**z dnia 25 września 2007****w sprawie pomocy państwa nr C 32/2006 (ex N 179/2006) wdrożonej przez Polskę na rzecz Huty Cynku Miasteczko Śląskie SA***(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 4310)***(Jedynie tekst w języku polskim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)***(2008/142/WE)*

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

II. SZCZEGÓŁOWY OPIS POMOCY

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po zaproszeniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag⁽¹⁾ zgodnie z wyżej wymienionymi artykułami i po uwzględnieniu tych uwag,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. PROCEDURA

- (1) W dniu 17 marca 2006 r. Polska zgłosiła pomoc na restrukturyzację Huty Cynku Miasteczko Śląskie SA (dalej zwanej „HCM”). Zgłoszenie to miało miejsce po wydaniu przez Komisję decyzji, w której nie zgłosiła ona zastrzeżeń do pomocy w celu ratowania HCM w formie poręczenia pożyczki w wysokości 11,8 miliona PLN (3,12 miliona EUR)⁽²⁾.
- (2) W dniu 19 lipca 2006 r. Komisja podjęła decyzję w sprawie wszczęcia postępowania na mocy art. 88 ust. 2 Traktatu WE odnośnie do zgłoszonej pomocy, z powodu wątpliwości co do jej zgodności ze wspólnym rynkiem. Decyzja Komisji w sprawie wszczęcia postępowania została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dnia 30 sierpnia 2006 r.⁽³⁾ Komisja zaprosiła zainteresowane strony do przedstawienia uwag w sprawie środków pomocy. Żadne uwagi nie wpłynęły.
- (3) W dniu 18 września 2006 r. Polska przedstawiła niepełną odpowiedź w sprawie wszczęcia postępowania. Pismem z dnia 23 maja 2007 r. Polska poinformowała Komisję o wycofaniu zgłoszenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 207 z 30.8.2006, str. 5.⁽²⁾ Wszystkie kwoty przedstawione przez polskie władze w polskich złotych (PLN) przeliczono na euro (EUR) po kursie z dnia 22 czerwca 2007 r., tj. 1 EUR = 3,7865 PLN.⁽³⁾ Zob. przypis 1.**1. Beneficjent pomocy**

(4) HCM jest przedsiębiorstwem państwowym utworzonym w 1966 r. Prowadzi ono działalność na rynku produkcji i metalurgicznego przetwarzania metali nieżelaznych (produkcja cynku i ołowiu). W 2004 r. przedsiębiorstwo posiadało 51 % udziału w polskim rynku rafinowanego cynku i 3 % w rynku europejskim. Przedsiębiorstwo zatrudnia około 1 100 pracowników i zlokalizowane jest w regionie kwalifikującym się do pomocy regionalnej na mocy art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu WE.

2. Środki pomocy

- (5) Władze Polski zgłosiły Komisji, że Agencja Rozwoju Przemysłu SA (dalej zwana „ARP”) zamierza udzielić pożyczki na okres pięciu lat w wysokości 21,8 miliona PLN (5,76 miliona EUR). Rozpoczęcie spłaty miało nastąpić po upływie roku od daty udzielenia pożyczki. Pożyczka miała się opierać na zmiennej stopie procentowej, odpowiadającej stopie referencyjnej Komisji. 10 milionów PLN (2,64 miliona EUR) miało zostać przeznaczone na inwestycje związane z restrukturyzacją technologiczną. Pozostałe 11,8 miliona PLN (3,11 miliona EUR) miało zostać przeznaczone na sfinansowanie spłaty kredytu na ratowanie przedsiębiorstwa, tj. kredytu, na który ARP udzieliła poręczenia.
- (6) Polska poinformowała Komisję o zamiarze zawarcia układu z wierzycielami, pozwalającego na odzyskanie wypłacalności przedsiębiorstwa. W tym celu, wierzyciele posiadający należności względem HCM na kwotę 65,3 miliona PLN (15,9 miliona EUR) zostali podzieleni na grupy ze względu na wysokość wymagalnych kwot i posiadanych zabezpieczeń. Układ z wierzycielami przewiduje przede wszystkim odroczenie spłaty wierzycielności prywatnych i publicznoprawnych na okres kilku lat. W tym celu, stworzono różne grupy w zależności od zabezpieczeń. W zależności od grupy spłata wierzycielności została odroczone na określony okres.

3. Podstawy wszczęcia postępowania

- (7) Władze Polski zgłosiły wspomnianą pożyczkę jako pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE.

- (8) Komisja podjęła decyzję w sprawie wszczęcia postępowania na mocy art. 88 ust. 2 Traktatu WE ze względu na wątpliwości, czy spełnione zostały wszystkie, obowiązujące w tamtym czasie, warunki pozwalające na zatwierdzenie pomocy na restrukturyzację, zawarte w Wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw⁽⁴⁾ (zwane dalej „Wytycznymi”), a zwłaszcza czy:
- a) plany restrukturyzacji doprowadziłyby do przywrócenia długoterminowej rentowności beneficjenta, zważywszy, że restrukturyzacja obejmowała głównie restrukturyzację finansową, a jej podstawą był układ z wierzycielami, który nie został podpisany w dniu wszczęcia postępowania. Ponadto, problem dużego wpływu zmian kursu wymiany na wyniki finansowe spółki nie został zbadany dostatecznie;
 - b) wkład własny beneficjenta w pokryciu kosztów restrukturyzacji był znaczny;
 - c) środki wyrównawcze były wystarczające ponieważ polegały na zmniejszeniu zdolności produkcyjnych jedynie o 0,7 %.
- (9) Ponadto, Komisja miała wątpliwości, czy układ z wierzycielami nie zawierał elementów pomocy państwa.

III. UWAGI POLSKI

- (10) Władze Polski poinformowały Komisję, że po wszczęciu postępowania HCM pomyślnie zakończyło zawarcie układu z wierzycielami.
- (11) Ponadto, władze Polski poinformowały Komisję o tym, że w międzyczasie przedsiębiorstwo jest rentowne (uzyskało zysk netto w wysokości 10,3 miliona PLN (około 2,72 miliona EUR) w pierwszej połowie 2006 r.); poprawie uległa płynność finansowa przedsiębiorstwa; i jest ono zdolne do uzyskania finansowania na rynku. Ze względu na fakt, że poręczona pożyczka nie stanowiła już dla przedsiębiorstwa korzyści, Polska wycofała zgłoszenie dotyczące środka wymienionego w motywie 6. Ponadto, przedsiębiorstwo spłaciło kredyt, w stosunku do którego udzielono poręczenia w ramach pomocy państwa w celu ratowania spółki. W rezultacie, poręczenie udzielone jako pomoc w celu ratowania spółki stało się bezprzedmiotowe.

IV. OCENA

- (12) Zgodnie z art. 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe

zasady stosowania art. 93 Traktatu WE⁽⁵⁾, państwa członkowskie mogą wycofać zgłoszenie po wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego w stosownym czasie, przed podjęciem przez Komisję decyzji w sprawie pomocy. W tym przypadku, Komisja zamyka takie postępowanie decyzją bez dokonywania oceny.

- (13) Polska wycofała zgłoszenie dotyczące środka pomocy państwa, o którym mowa w motywie 6. Jednakże, w celu zakończenia postępowania na mocy art. 88 ust. 2 Traktatu WE Komisja musi ocenić, czy układ z wierzycielami wymieniony w motywie 6 nie zawiera elementów pomocy państwa.
- (14) Komisja uznaje, że układ z wierzycielami nie stanowi pomocy państwa, ponieważ spełnia wymogi testu prywatnego wierzyciela oraz ponieważ dotyczy odroczenia spłaty wierzytelności, co jest korzystniejsze dla wierzycieli w porównaniu z likwidacją HCM. Jak wynika z przyjętego orzecznictwa, wierzyciel publicznoprawny będzie rozważał korzyści płynące z otrzymania kwoty zaproponowanej w ramach restrukturyzacji oraz kwoty, którą mógłby odzyskać w ramach likwidacji firmy; nie można zatem mówić o korzyściach i w konsekwencji o pomocy państwa, w przypadku gdy restrukturyzacja przyniosłaby większe wpływy pieniężne niż likwidacja⁽⁶⁾. Z badania przedłożonego przez władze polskie wynika, że nawet jeśli odroczenie miałoby prowadzić do utraty środków, obliczając wartość bieżącą netto, w dalszym ciągu stanowiłoby to lepsze rozwiązanie dla wierzycieli publicznoprawnych, niż likwidacja przedsiębiorstwa. Dzięki układowi wierzyciele będą mogli odzyskać średnio 75,7 % swoich roszczeń, a mniej uprzywilejowani otrzymają 72,9 %, co wciąż stanowi więcej niż to, co mogliby uzyskać w przypadku likwidacji, co w badaniu oszacowano na 64,8 %. Ponadto, Komisja nie widzi powodów, aby stwierdzić niekorzystne traktowanie wierzycieli publicznoprawnych względem wierzycieli prywatnych, ponieważ wierzyciele tej samej kategorii byli traktowani jednakowo.
- (15) Zgłoszenie planu restrukturyzacji umożliwiło utrzymanie pomocy na ratowanie spółki w okresie przekraczającym sześć miesięcy. Jednakże, Polska w późniejszym terminie wycofała swoje zgłoszenie. Punkt 26 Wytycznych wyraźnie stanowi, że zgłoszenie planu restrukturyzacji jest warunkiem niezbędnym (*sine qua non*) do przedłużenia pomocy w celu ratowania przedsiębiorstwa. Dlatego w przypadku wycofania uprzednio zgłoszonego planu restrukturyzacji, przedłużenie pomocy w celu ratowania spółki musi zostać wstrzymane⁽⁷⁾. W niniejszym przypadku warunek ten został zachowany, ponieważ przedsiębiorstwo spłaciło kredyt, w stosunku do którego państwo udzieliło poręczenia.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, str. 1.

⁽⁶⁾ Zob. sprawa C-342/96 *Hiszpania przeciwko Komisji Europejskiej*, motyw 46; sprawa C-256/97 *DMT*, motyw 24; sprawa T-152/99 *Hamsa*, motyw 168.

⁽⁷⁾ C(2007) 1405 wersja ostateczna dostępna na http://ec.europa.eu/comm/competition/state_aid/register/ii/by_case_nr_c2005_0030.html#32

⁽⁴⁾ Dz.U. C 244 z 1.10.2004, str. 2.

V. **WNIOSEK**

- (16) Komisja podejmuje decyzję w sprawie zamknięcia formalnego postępowania wyjaśniającego na mocy art. 88 ust. 2 Traktatu WE w odniesieniu do zgłoszonego środka pomocy, ponieważ Polska wycofała swoje zgłoszenie i nie przyznała bezprawnie żadnej pomocy.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Środek pomocy na rzecz HCM, jaki Polska zamierzała wdrożyć, w postaci pożyczki w wysokości 21,8 miliona PLN (około 5,76 miliona EUR), został wycofany po otwarciu przez Komisję formalnego postępowania wyjaśniającego. Formalne postępowanie wyjaśniające dotyczące tego środka stało się zatem bezprzedmiotowe.

Artykuł 2

W odniesieniu do układu z wierzycielami Komisja uznaje, że nie stanowi on pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Rzeczypospolitej Polskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 września 2007 r.

W imieniu Komisji
Neelie KROES
Członek Komisji